

[Gade]

det med at komme i gang med dette arbejde, så fremtidige produktionsstigninger af fødevarer kan kanaliseres frem til bekæmpelse af den akutte sult og til støtte af udviklingslandenes udviklingsstrategier.«

Efter spørgerens opfattelse har vi et stort behov for en sammenhængende politik mod sulten.

FAOs nyeste rapport viser, at problemerne er stigende. Den langsigtede strategi for en dansk politik skal indeholde en vurdering af samspillet mellem akuthjælp og udviklingsstrategi på fødevarerområdet, en vurdering af forskellige former for fødevarerhjælp samt en vurdering af hjælp gennem FN, EF og statslige og private hjælpeorganisationer.

Problemerne for u-lande med eksport til EF af f.eks. maniok skal inddrages, ligesom Danmarks politik i FN og EF præciseres.

Svar (10/8 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fødevarerkrise, som har ramt mange u-lande, er i hovedsagen en følge af u-landenes fattigdom og underudvikling, og det ville være forfælt kun at betragte fødevarerkrise som et spørgsmål om at dække et akut behov for fødevarer. De u-lande, der er ramt af fødevarerkrise, bør gennem en langsigtet udviklingsbistand hjælpes til at løse de socio-økonomiske problemer, der er årsag til sultproblemerne, således at landene på længere sigt bliver i stand til at klare sig selv.

Danmarks samarbejde med u-landene tager netop udgangspunkt i en langsigtet og mangesidig bistand, der kan sikre en varig forbedring af de fattige befolkningsgruppers levevilkår. I lyset af fødevarerproblemernes omfang er vægten i den danske bistand i de senere år i stigende grad blevet lagt på støtte til forøgelse af landbrugsproduktionen i u-landene.

Fødevarerhjælp indgår også som en vigtig komponent i den danske bistand til bekæmpelse af sulten i u-landene både i katastrofesituationer og i en udviklingsmæssig sammenhæng. Hjælpen ydes dels direkte, dels gennem Verdensfødevarerprogrammet (WFP) og EFs ordinære fødevarerhjælpeprogram.

Der eksisterer således allerede en langsigtet strategi for det danske bistandssamarbejde på fødevarerområdet inden for den generelle målsætning for dansk bistandspolitik.

Jeg finder derfor ikke behov for at lade en ny strategi udarbejdes.

Spm. nr. S 887

Til *justitsministeren* (3/8 84) af:

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvem der – ud over lokalnævnene i København – i givet fald skal have gavn af belysningen af politiets fremgangsmåde ved fremvisning af politiets fotografier taget i forbindelse med HT-konflikten?«

Begrundelse

Ministeren har i et svar til folketingets retsudvalg på spørgsmål nr. S 218 af 29. juni 1984 meddelt, at politidirektøren i København ikke vil destruere politiets fotografier fra HT-konflikten, uanset om der rejses tiltale mod nogen af de fotograferede, idet fotografierne skal tjene til »belysning af politiets fremgangsmåde ved de omhandlede episoder«, ligesom politidirektøren finder fotografierne nyttige til brug ved eventuelle klager over politiets fremgangsmåde. Spørgeren vil ikke afvise den pædagogiske værdi ved brugen af billedmateriale i eventuelle foredrags- og undervisningssituationer, der måtte blive aktuelle inden for politietaten. En rekonstruktion af politiets fremfærd kan dog nok finde sted på anden vis uden forringelse af kvaliteten af den givne information. Tilsvarende gælder i klagesager.

Svar (14/8 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I justitsministeriets besvarelse den 11. juli 1984 af retsudvalgets spørgsmål nr. 218 af 29. juni 1984 (Alm. del – bilag 187) oplyste justitsministeriet bl.a., at politidirektøren i København over for justitsministeriet havde oplyst, at de optagne fotografier af blokadevægter ved Benzinøen indgår som en del af straffesagens akter, ligesom eventuelle domme vil indgå deri. Videre oplyste politidirektøren, at fotografierne kan tjene til belysning af politiets fremgangsmåde ved de omhandlede episoder og anvendes i forbindelse med eventuelle senere klager vedrørende politiets fremgangsmåde.

Justitsministeriet kan henholde sig hertil.